

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 13 czerwca 2013 r.

zmieniająca decyzję 2011/30/UE w sprawie równoważności stosowanych w niektórych państwach trzecich systemów nadzoru publicznego, zapewniania jakości oraz dochodzeń i sankcji dotyczących biegłych rewidentów i jednostek audytorskich, a także w sprawie okresu przejściowego w odniesieniu do działalności w zakresie rewizji finansowej biegłych rewidentów i jednostek audytorskich z niektórych państw trzecich w Unii Europejskiej

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 3491)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/288/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniającą dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylającą dyrektywę Rady 84/253/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 46 ust. 2 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2011/30/UE ⁽²⁾ umożliwiła biegłym rewidentom i jednostkom audytorskim z państw trzecich i terytoriów trzecich wymienionym w załączniku do wspomnianej decyzji kontynuowanie ich działalności w Unii związanej ze sprawozdaniami z audytów dotyczących rocznych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych za lata finansowe rozpoczynające się w okresie od dnia 2 lipca 2010 r. do dnia 31 lipca 2012 r.
- (2) Komisja przeprowadziła oceny systemów nadzoru publicznego, zapewniania jakości oraz dochodzeń i sankcji dotyczących biegłych rewidentów i jednostek audytorskich z państw trzecich i terytoriów trzecich wymienionych w załączniku do decyzji 2011/30/UE. Oceny te zostały przeprowadzone przy wsparciu ze strony Europejskiej Grupy Organów Nadzoru nad Biegłymi Rewidentami. Systemy nadzoru publicznego, zapewniania jakości oraz dochodzeń i sankcji dotyczące biegłych rewidentów i jednostek audytorskich z tych państw trzecich i terytoriów trzecich zostały poddane ocenie w świetle kryteriów określonych w art. 29, 30 i 32 dyrektywy 2006/43/WE, które zawierają przepisy dotyczące tego rodzaju systemów dotyczących biegłych rewidentów i firm audytorskich w państwach członkowskich.

Ostatecznym celem współpracy między państwami członkowskimi a państwami trzecimi w zakresie systemów nadzoru publicznego, zapewniania jakości oraz dochodzeń i sankcji dotyczących biegłych rewidentów i jednostek audytorskich powinno być osiągnięcie wzajemnego zaufania do systemów nadzoru dzięki uznaniu ich równoważności.

- (3) Z przeprowadzonych ocen wynika, że Abu Zabi, Brazylia, Międzynarodowe Centrum Finansowe w Dubaju, Guernsey, Indonezja, Wyspa Man, Jersey, Malezja, Tajwan i Tajlandia posiadają systemy nadzoru publicznego, zapewniania jakości oraz dochodzeń i sankcji dotyczące biegłych rewidentów i jednostek audytorskich, które funkcjonują według zasad podobnych do zasad określonych w art. 29, 30 i 32 dyrektywy 2006/43/WE. W związku z tym właściwe jest uznanie systemów nadzoru publicznego, zapewniania jakości oraz dochodzeń i sankcji dotyczących biegłych rewidentów i jednostek audytorskich wspomnianych państw trzecich za równoważne z systemami nadzoru publicznego, zapewniania jakości oraz dochodzeń i sankcji dotyczącymi biegłych rewidentów i firm audytorskich w państwach członkowskich.
- (4) Bermudy, Kajmany, Egipt, Mauritius, Nowa Zelandia, Rosja i Turcja ustanowiły lub są w trakcie procesu ustanawiania systemów nadzoru publicznego, zapewniania jakości oraz dochodzeń i sankcji dotyczących biegłych rewidentów i jednostek audytorskich. Dostępne informacje na temat funkcjonowania tych systemów i zasad regulujących te systemy nie są jednak wystarczające, by przeprowadzić ocenę równoważności. Aby przeprowadzić dalszą ocenę w celu podjęcia ostatecznej decyzji w sprawie równoważności tych systemów, konieczne jest uzyskanie dodatkowych informacji od powyższych państw trzecich i terytoriów trzecich, aby lepiej zrozumieć ich systemy. W związku z tym właściwe jest przedłużenie okresu przejściowego przyznanego decyzją 2011/30/UE w odniesieniu do biegłych rewidentów i jednostek audytorskich dostarczających sprawozdania z badań dotyczących rocznych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych spółek zarejestrowanych w powyższych państwach trzecich i na tych terytoriach trzecich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87.

⁽²⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2011, s. 12.

- (5) Biegli rewidentzi i jednostki audytorskie, którzy dostarczają sprawozdania z badań dotyczące rocznych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych spółek zarejestrowanych w Hongkongu, Indiach i Izraelu, korzystali z okresu przejściowego przyznanego decyzją 2011/30/UE. Od tego czasu wspomniane państwa trzecie lub terytoria nie ustanowiły jeszcze niezależnego systemu nadzoru publicznego, zapewniania jakości oraz dochodzeń i sankcji. Nie przedstawiły one informacji na temat swoich systemów regulacji i nadzoru dotyczących rewizji finansowej. W takiej sytuacji wydaje się, że wspomniane państwa trzecie lub terytoria nie podjęły koniecznych środków mających na celu uznanie przez Komisję ich regulacji dotyczących rewizji finansowej za równoważne z systemami nadzoru publicznego, zapewniania jakości oraz dochodzeń i sankcji dotyczącymi biegłych rewidentów i firm audytorskich w państwach członkowskich. W związku z tym nie należy przedłużać okresu przejściowego przyznanego im decyzją 2011/30/UE w odniesieniu do biegłych rewidentów i jednostek audytorskich dostarczających sprawozdania z badań dotyczące rocznych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych spółek zarejestrowanych w powyższych państwach trzecich.
- (6) Aby zapewnić ochronę inwestorom, biegli rewidentzi i jednostki audytorskie, którzy dostarczają sprawozdania z badań dotyczących rocznych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych spółek zarejestrowanych w państwach trzecich wymienionych w załączniku II do niniejszej decyzji, powinni mieć możliwość kontynuowania swojej działalności w zakresie rewizji finansowej w okresie przejściowym w Unii bez obowiązku rejestracji zgodnie z art. 45 dyrektywy 2006/43/WE, jedynie pod warunkiem że przedstawią wymagane informacje. Pod warunkiem przedstawienia informacji wspomniani biegli rewidentzi i jednostki audytorskie powinni mieć możliwość kontynuowania swojej działalności związanej ze sprawozdaniami z badań dotyczącymi rocznych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych za lata obrotowe rozpoczynające się w okresie od dnia 1 sierpnia 2012 r. do dnia 31 lipca 2015 r. Niniejsza decyzja nie powinna mieć wpływu na prawo państw członkowskich do stosowania własnych systemów dochodzeń i sankcji wobec wspomnianych biegłych rewidentów i jednostek audytorskich.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2011/30/UE.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 48 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2011/30/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Do celów art. 46 ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE systemy nadzoru publicznego, zapewniania jakości oraz dochodzeń i sankcji dotyczące biegłych rewidentów i jednostek audytorskich następujących państw trzecich i terytoriów uznaje się za równoważne z systemami nadzoru publicznego, zapewniania jakości oraz dochodzeń i sankcji dotyczącymi biegłych

rewidentów i firm audytorskich państw członkowskich w odniesieniu do działalności w zakresie rewizji finansowej dotyczącej rocznych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych za lata obrotowe rozpoczynające się, począwszy od dnia 1 sierpnia 2012 r.:

- 1) Abu Zabi
- 2) Brazylia
- 3) Międzynarodowe Centrum Finansowe w Dubaju
- 4) Guernsey
- 5) Indonezja
- 6) Wyspa Man
- 7) Jersey
- 8) Maledzja
- 9) Tajwan
- 10) Tajlandia”;

- 2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w zdaniu wprowadzającym ust. 1 słowo „załącznik” zostaje zastąpione słowami „załącznik I”;
- b) ust. 2, 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„2. Państwa członkowskie nie stosują art. 45 dyrektywy 2006/43/WE w odniesieniu do biegłych rewidentów i jednostek audytorskich dostarczających sprawozdania z badań dotyczących rocznych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych spółek zarejestrowanych w państwach trzecich i na terytoriach trzecich wymienionych w załączniku II do niniejszej decyzji, zgodnie z art. 45 ust. 1 wspomnianej dyrektywy, za lata obrotowe rozpoczynające się w okresie od dnia 2 lipca 2010 r. do dnia 31 lipca 2015 r., jeżeli dany biegły rewident lub dana jednostka audytorska przedstawi właściwym organom państwa członkowskiego wszystkie następujące informacje:

- a) imię i nazwisko oraz adres danego biegłego rewidenta lub nazwę i adres danej jednostki audytorskiej oraz informacje o jej strukturze prawnej;
- b) w przypadku gdy biegły rewident lub jednostka audytorska należą do sieci – opis danej sieci;
- c) informacje na temat standardów rewizji finansowej oraz wymogów niezależności zastosowanych podczas przeprowadzania danego badania;
- d) opis systemu wewnętrznej kontroli jakości jednostki audytorskiej;
- e) informację, czy i kiedy w odniesieniu do biegłego rewidenta lub jednostki audytorskiej przeprowadzono ostatnią kontrolę zapewnienia jakości, o ile informacje te nie są przedstawiane przez właściwy organ państwa trzeciego, oraz niezbędne informacje na temat jej wyniku. Jeżeli niezbędne informacje na temat wyniku ostatniej kontroli zapewnienia jakości nie są upubliczniane, właściwe organy państw członkowskich traktują takie informacje zgodnie z zasadą poufności.

3. Państwa członkowskie zapewniają podanie do wiadomości publicznej imienia i nazwiska lub nazwy oraz adresu biegłych rewidentów i jednostek audytorskich dostarczających sprawozdania z badań dotyczących rocznych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych spółek zarejestrowanych w państwach trzecich wymienionych w załączniku II do niniejszej decyzji, a także faktu, że systemy nadzoru publicznego, zapewniania jakości oraz dochodzeń i sankcji tych państw trzecich i terytoriów trzecich nie zostały jeszcze uznane za równoważne zgodnie z art. 46 ust. 2 dyrektywy 2006/43/WE. W tym celu właściwe organy państw członkowskich, o których mowa w art. 45 dyrektywy 2006/43/WE, mogą również rejestrować biegłych rewidentów i jednostki audytorskie, którzy przeprowadzają badania rocznych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych spółek zarejestrowanych w państwach trzecich wymienionych w załączniku II do niniejszej decyzji.

4. Niezależnie od przepisów ust. 2 państwa członkowskie mogą stosować swoje systemy dochodzeń i sankcji wobec biegłych rewidentów i jednostek audytorskich przeprowadzających badania rocznych lub skonsolidowanych sprawozdań finansowych spółek zarejestrowanych w państwach trzecich wymienionych w załączniku II.”;

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisy ust. 2 nie naruszają porozumień o współpracy w zakresie kontroli zapewnienia jakości między właściwymi organami państwa członkowskiego a właściwymi organami państwa trzeciego wymienionego w załączniku II, pod warunkiem że porozumienie takie spełnia wszystkie poniższe kryteria:

- a) obejmuje przeprowadzanie kontroli zapewnienia jakości zgodnie z zasadą równego traktowania;
- b) zostało z wyprzedzeniem zgłoszone Komisji;
- c) nie wyklucza jakichkolwiek decyzji Komisji przyjętych na mocy art. 47 dyrektywy 2006/43/WE.”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Art. 1 akapit pierwszy pkt 10 przestaje obowiązywać z dniem 31 lipca 2013 r.”;

4) załącznik zastępuje się załącznikiem I do niniejszej decyzji;

5) dodaje się załącznik II w brzmieniu określonym w załączniku II do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 czerwca 2013 r.

W imieniu Komisji
Michel BARNIER
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ PAŃSTW TRZECICH I TERYTORIÓW TRZECICH

Abu Zabi
Brazylia
Międzynarodowe Centrum Finansowe w Dubaju
Guernsey
Hongkong
Indie
Indonezja
Wyspa Man
Izrael
Jersey
Malezja
Tajwan
Tajlandia

ZAŁĄCZNIK II

WYKAZ PAŃSTW TRZECICH

Bermudy
Kajmany
Egipt
Mauritius
Nowa Zelandia
Rosja
Turcja
